

ȘTEFAN CEL MARE ÎN CONȘTIINȚA POPORULUI ROMÂN

IOAN OLARU

În calitatea de preot paroh al acestui sfânt locaș de închinăciune creștin-ortodoxă, înălțat de gloriosul voievod al Moldovei Ștefan cel Mare la 20 septembrie 1490 drept biserică de Curte Domnească, dar și pentru obștea târgoveților vasluieni, subliniez, din capul locului, că în conștiința poporului român, Ștefan cel Mare a constituit factorul primordial al conștiinței de neam, de unitate și continuitate statornică în vatra noastră strămoșească milenară.

Această conștiință a înstăpânirii noastre pe acest pământ, stând de strajă neclintită în calea tuturor răutăților, a biruit pe vrăjmașii noștri seculari, care din toate părțile lumii au căutat să ne cotopească. Am rezistat tuturor ispitelor, dar mai ales nu ne-am bolșevizat. Căci nu este păcat mai mare, condamnat permanent de Sfânta noastră biserică ortodoxă decât **amoralitatea**, acea stare inumană de a confunda răul cu binele și a considera răul drept factor de progres într-o societate preponderent materialistă, făcând abstracție de spiritualitate și perpetuând răul în sine, ca în bolșevism, fascism, nazism și totalitarism.

Mai presus de orice, astăzi când aniversăm semimileniul ctitoriei lui Ștefan cel Mare, se impune reliefaarea măreției gloriosului voievod al Moldovei, pe care contemporanii săi l-au numit cu credință **Atlet al lui Hristos**. Iată de ce subliniem pentru posteritate mesajul maiestuos de dragoste neștirbită de neam al lui Ștefan cel Mare, prezent permanent în conștiința poporului român, de cinstire, prin toate mijloacele posibile, a gloriei Moldovei voievodului apologet al creștinătății ortodoxe, al luptei vitejești a neamului nostru împotriva păgânismului ori de unde și oricând s-ar ivi.

Și dacă Moldova lui Ștefan cel Mare a fost pe vremea sa o țară cinstită de întreaga Europă, atunci cu atât mai mult se cuvine, ca noi, urmașii de astăzi, la fel de hotărâți ca moșii și strămoșii noștri, să înălțăm pe culmi meritate țara noastră românească, păstrătoarea celor mai nobile tradiții creștinești ortodoxe în slujba binelui, dreptății și fericirii pe pământul românesc, spre a fi, la rândul nostru cinstiți de întreaga lume.

Cinstea aceasta ni se cuvine, pentru că am păstrat nealterată credința strămoșească, **legea noastră sfântă**, dovadă fiind, alături de multe alte dovezi, perpetua slujire, timp de 500 de ani, la altarul acestui Sfânt locaș de închinare creștin-ortodoxă.

Totodată avem datoria de a sublinia și faptul istoric de mare importanță pentru spiritualitatea noastră românească, că statuia lui Ștefan cel Mare, adusă de la Chișinău, a străjuit alături de biserica noastră în anii grei ai războiului anticomunist din iunie 1941 și până în august 1944, lupta dârză pentru **dreapta credință** a poporului român. Și prin aceasta considerăm că Ștefan cel Mare este contemporanul nostru în

marea bătălie, pe toate fronturile materiale și spirituale, de recăștigare a libertății și demnității noastre naționale.

Figura măreață, legendară, a voievodului Ștefan, este vie în conștiința întregului popor român. El reprezintă, în cel mai înalt grad, simbolul unității noastre spirituale. El a devenit un factor esențial al conștiinței noastre de statornicie și continuitate pe glia noastră strămoșească. Astăzi, mai mult ca oricând, avem certitudinea că această conștiință este dublată de apriga dorință ca România, pe plan mondial să fie **cinstită** așa cum a fost cinstită la vremea sa, în lumea civilizată, **Moldova lui Ștefan Voievod**. România trebuie să fie așezată la locul ce i se cuvine în Casa Europei, deoarece și în veacul nostru a stat de strajă la poarta răsăriteană a Europei. A stat de strajă în calea răutăților crâncene ale bolșevismului și comunismului, îndurând mai mult decât alte țări din întreaga Europă, cruda soartă de subjugare totală la carul deplinei umilințe, îndurând 45 de ani un proces crud de îndobitocire și de bătălie acerbă contra credinței în Dumnezeu Atotputernic, contra credinței în Iisus Hristos Mântuitorul nostru.

Și prin această jertfă de sânge, de martiri ai neamului nostru creștinesc, dovedim lumii că **noi, românii, am fost, sutem și vom fi de-a pururi la noi acasă**. În consecință, putem cere întregii lumi să ne respecte și să așeze țara noastră în **Casa Europei** la locul de **cinste** ce i se cuvine **de veacuri**.

Din viața plină de fapte mărețe ale lui Ștefan cel Mare, din mila lui Dumnezeu Domn și gospodar al Țării Moldovei, a rămas posterității, ca simbol al devenirii noastre ca națiune și stat independent și suveran, marea sa dragoste de țară, de popor, lăsând moștenire urmașilor o **Moldovă**, care la vremea sa era una din cele mai vestite țări ale Europei în lupta cu Semiluna, cu păgânătatea, care se năpustise cu vrăjmășie asupra Europei. Și datorită acestei lupte neînfricate și a deselor biruințe **Moldova a fost cinstită și prețuită** de întreaga lume civilizată.

Iată mesajul moștenirii ștefaniene în conștiința românească contemporană : Țara noastră, în contextul internațional, trebuie să devină, așa cum a fost în trecut, o **țară pe deplin cinstită** de restul țărilor civilizate.

Cinstea aceasta ni se cuvine, înainte de toate pentru păstrarea nealterată a dreptei credințe strămoșești, prin slujirea la altarul acestor sfinte lăcașuri, care și-au păstrat menirea de-a lungul anilor grei ai bolșevismului și comunismului crâncen de dezrădăcinare a ființei umane de idealurile sale ancestrale de **bine, de adevăr, de credință în nemurirea sufletului, de moralitate creștin-ortodoxă**.

Existența neîntreruptă de o jumătate de mileniu a acestui Sfânt locaș de rugăciune spre mântuirea sufletelor noastre, este în același timp și mărturia **martiriului** neamului românesc în lupta sa seculară pentru unitatea și suveranitatea deplină a poporului român. Istoria ne arată cu dovezi certe că încă din vremea lui Ștefan cel Mare, care a domnit neoficial și în Țara Românească a Munteniei, poporul român a luptat cu consecvență pentru Marea Unire, înfăptuită în anul 1918.

Acest ideal de unitate națională, de unitate de credință creștin-ortodoxă, să ne călăuzească pașii noștri în făurirea **României noi**, care

să fie întocmai Moldovei lui Ștefan cel Mare, slăvită și cinstită de întreaga lume civilizată.

Așa să ne ajute Dumnezeu !

Vecinică pomenire gloriosului Voievod Ștefan, fiul lui Bogdan Voievod, din mila lui Dumnezeu Domnitor și gospodar al întregii Țări a Moldovei, de la munte și Nistru, până la Dunăre și Marca Neagră*.

* Predică la slujba de resfințire a Bisericii Domnești Sf. Ioan Botezătorul din Vaslui, rostită în ziua de 16 septembrie 1990, cu prilejul aniversării semimileniului existenței ctitoriei lui Ștefan cel Mare (1490—1990).